

VOLT ÉS
LESZ

a munkásmozgalom egyik fellegvára

az Újszegedi Kender- és Lenzöví

Az Újszegedi Kender- és Lenzöví — az ország legnagyobb műszaki textilátka készítő üzeme — városunk munkásmozgalmának egyik fellegvára volt. Az október 23-i események, az ellenforradalmi ármánykodás vihara végigszántott a gyárban, s az ott dolgozó emberek lelkében is. A vihar ellenére azonban él és egyre erősödik a párt az üzemben. A kommunisták munkája nem könnyű. Nemcsak egyesek kételye, megrendültsége miatt, hanem az újabb buktatók következtében is, amelyet munkájuk elé állítanak.

Jelenleg 90 tagja van az MSZMP-nek az üzemben. A párt ideiglenes intéző bizottsága elhatározta, hogy minden volt MDP-taggal elbeszélget és kéri állásponójuk közlését. A volt MDP-tagokkal való elbeszélgetést pártmegbízatként adják a kommunistáknak.

Módszerek a kommunisták megfélemlítésére

A párt növekedését túrheteren módon az is akadályozza, hogy különféle mesterkedések miatt félelem és ebből eredő tartózkodás is tapasztalható. Nem egy esetben intrikákat szönek azok körül, akik a párt tagjainak sorába álltak. Előfordulnak csipős, gúnyos megjegyzések. K. J. elvtársnak is csipős iróniával tettek megjegyzéseket a szövöde egyes művezetői, mert belépett a pártba.

Tóth II. Jánosné, a gyár rágebbi egyszerű dolgozója. Munkamódszerátadó, majd szövot sűrűségmő volt a szövödeben. »Átszervezték« őt is, mert kommunista. Az idős asszony kérte, hogy hadd dolgozzon a szövöge mellett. Erre Királyházi Sándor művezető, a munkástanács elnöke azt az arcpirító és gyalázatos kijelentést tette: »Kommunistát nem tesszünk a szövöge mellé«. Mi ez, ha nem a megfélemlítés és lelki terror eszköze?!

A racionalizálásnál és az alacsonyabb munkakörbe való helyezésnél a »törvény« a kommunisták ellen irányult. Magyarul: az átszervezést és a racionalizálást is igyekeztek felhasználni arra, hogy erkölcsileg és anyagilag tönkretegyenek becsületes embereket; kommunistákat. Gilicze Istvánné elvtársnőt, aki szövönő volt, a MEO-ból fizikai munkára tették, pedig beteges. Meghagyták ugyanakkor az irodában Nagy Sándornét, akinek a férje a Szegedi Tpx-tílművekben főmérnök és igen jól keres. Giliczeknek három családjuk is van.

„Nylon” gerinc

Az ilyen és ehhez hasonló eseteken túl a párt munkáját az is nehezíti az üzemben, hogy egyes vezetők, volt MDP-tagok megrendültek és tartózkodnak az MSZMP-be való belépéstől, illetve várakozási álláspontot foglaltak el. Valamiféle olyan helytelen nézet is van: »Ha ő belép, én is megyek«. Többen azt fontolgatták, mi a biztosíték arra, hogy a volt MDP vezetésében, gyakorlatában és tömegkapcsolatában elkövetett hibák nem térnek vissza. A jószándékú, tisztességes, de kételyekkel terhes emberekkel újból és türelmesen szót kell váltani a kommunistáknak. A tények, az őszinte szavak segítik elúzni a fejekben lévő zűrzavart.

Az igazi meggyőződés, a marxizmus igazában kiállotta a próbát. Az események azonban kimutatták, hogy kinek van »nylon gerince«, kik a karrieristák és ingatagok.

Mitsinger Gyula sofőr volt. A proletárdiktatúrában a gyár anyag- és áruforgalmi osztályának a vezetője lett. Az MDP tagja volt. Most taktikázik, s a jelek azt mutatják, hogy nemcsak a hibáknak, ha-

nem az eszmének is hátat fordított. Pedig, amikor felvették a pártba, könnyes szemmel mondta, hogy nagyon nagy dolog ez életében és ő hűséges katonája lesz az eszmének. Úgy látszik frázis, üres fogadkozás volt.

Mit csinál a munkástanács?

Az üzem munkástanácsának vezetői — Királyházi Sándor elnök, Patai József elnökhelyettes, Tóth II. István titkár, valamennyien művezetők — elefántontoronyban képzelik magukat. Kereken nem utasítják már vissza az alapszervezet közeledését, segítségét, azonban nem tárgyalnak. Ezért volt kénytelen a gyári alapszervezet intéző bizottsága írásban »szíves tudomására« hozni, hogy a bérezésben a munkások rovására hibákat követtek el. Ezt a jószándékú figyelmeztetést persze írásban visszautasították.

Érthető ez, hiszen a munkástanácsban egyesek még azon a nézeten vannak, hogy a tanácsnak politizálni kell és a pártszervezet melléjük rendelt. Nos, hadd mondjuk meg, hogy a proletárdiktatúra vezetőereje a párt. A nagyrabcsúlt munkástanácsok feladata pedig a termelés kérdéseivel va-

ló törődés, így segítve a dolgozók helyzetének javítását.

A gyár munkástanácsa, illetve vezetősége azonban túl sok gondot fordít saját tagjai fizetésének növelésére, s keveset a munkásokra. Lakatos Ferenc rajzolóna havi 1100 forint fizetése volt. Munkástanácsi tagsága óta havonként 1500 forintot kap. Ehhez jött még legutóbb is 300 forint prémium. Nem egyedüli eset ez!

Szinte látjuk, hogyan hordulnak fel a munkástanács vezetői e cikk olvasásakor, mondván: »Szörnyű ez a Szegedi Néplap, már megint támadja a munkástanácsot«. Félreértés ne essék: tiszteljük a munkástanácsot és annak erre érdekes tagjait. Nem a munkástanácsot támadjuk, hanem a hibákat, amelyekből több van, mint amennyit most megirtunk.

El kell tűnnie minden ravaszkodásnak, lelki terrornak és megfélemlítésnek az újszegedi gyárban is. Hiába az ellenforradalom és tudatos, vagy tudatlan székértőlőlnak a mesterkedése. Eljön az idő, amikor a munkásmozgalom egyik fellegvára lesz ismét a tisztaparti nagyüzem.

Ismét gyűlnek a takarékbélyegek az iskolában

Az iskolai takarékosági mozgalomba évről évre több tanuló kapcsolódott be. Nem is csodálható ez, hiszen a megtakarított pénzből vett kerékpár, korsolya, vagy horgászfelszerelés a pajtasok előtt mindig nagy vonzórót gyakorolt. Az idei tanév elején is megindult az iskolában a takarékbélyegek gyűjtése. Az október-novemberi zavaros hetekben így látszik a diákok bizalma is megrendült a takarékoság célravezetőségében, s a takarékbélyegek gyűjtésével is felhagytak. Az utóbbi hetekben azonban ismét megin-

dult a gyerekek között az érdeklődés a takarékbélyegek iránt.

A Pedagógusok és Tanulók Takarékpénztára az idén is értékes jutalmakat tűzött ki a takarékosági mozgalomban legjobb eredményt elérő iskolák számára. A takarékbélyeg-gyűjtésben az országban, illetve a megyében legjobb eredményt elérő három-három iskolát 400-tól 1000 forint értékű sport- és tanszerfelszereléssel, valamint díszoklevéllel tüntetik ki. Ugyanílyen jutalmat kap az ország három legjobban takarékoskodó középiskolája is.

NEM TÉTLENKEDTEK a szegedi festőművészek

Kiállításra készü ödik Jánoska Tivadar és Vinkler László

Napról napra érezhetjük a nyomasztó, nehéz napok után meginduló életünk egyre lendületesebb ütemét. Kedves lapunk, a Szegedi Néplap hűségesen hírt ad az üzemek, gyárak, iskolák, termelőszövetkezetek életének sikereiről, problémáiról, küzdelmeiről. Minden sor azt hirdeti, hogy élünk, dolgozunk, országunk boldogulásán munkálkodunk. Büszkeség tölt el bennünket, amikor szellemi életünknek olyan eredményeiről hallunk, amelyek itt, városunkban születnek. Tudósaink világhírű eredményeit, színművészeink, zeneművészeink mindig feljebb ívelő sikereit annyira magunknak érezzük mi is, egyszerű dolgozó emberek, akikről most is elmondhatná Ady Endre, hogy »Éke a Szépnak hajt tüteket!«.

Ez a nagy vágyakozás a kultúra, a szépség, a művészet iránt egyik legjellemzőbb vonása a szocialista embertípusnak. Ennek hatására merül fel bennünk egyre sürgetőbben egy kérdés: Miért nem hallunk szegedi képzőművészeinkről? Csak nem tétlenkednek akkor, amikor bányászaink, munkásaink megfeszített erővel termelnek, napról-napra többet?

Sürgető kíváncsiságunkban a legilletékesebbet kell megkérdeznünk! Mit felel nekünk a Megyei Képzőművészeti Munkacsoport vezetője: Jánoska Tivadar?

Derűs nyugalmával mosolyogva oszlatja el nyugtalanságunkat. A képzőművészeti csoport tagjai működnek. A festészet, szobrászat neves képviselői Szegeden szívvel-leléssel szeretnének eleget tenni dolgozó népünk növekvő kulturális igényeinek.

Március 2-án kiállítás nyílik a Képzőművészeti és Iparművészeti boltban. Közel félszáz grafikai alkotását mutatja be itt Jánoska Tivadar. Amikor futó pillantást nyerünk grafikai műveibe, örömmel ismerjük fel a

szegedi témákat: tápéi, rókusi, tiszai tájakat, embereket, kedves ismerős-ismeretleneket.

Mióta készültek ezek a képek? Hosszú hónapok óta. Tehát dolgozott, nagyon is termékeny volt számára az az idő, amelyről azt hittük, hogy betöltetlen űrt hagy a szegedi festőművészet történetében. Örömmel újságolja, hogy a március 14-én bezáruló tartott újabb követi: közvetlenül utána másik ismert festőművészünk, Vinkler László alkotásaiban gyönyörködhetünk.

Németh Zoltánné tanár

Oszlik a kőd

Oszlik a kőd.

S ahogy terjed a jénye a rádöbbenések mécszeinek, úgy futnak az árnyak — még felkiabálnak — de küsznek a mélybe, a falrepedésbe, a rótszínű éjbe: a „semlegesek”!

Oszlik a kőd.

S ahogy terjed a fénye a rádöbbenések mécszeinek: úgy komorúlnak a vérbeborultak, úgy nehezülnek, hogy megfekszenek ökölbe feszülnek a prolikezek.

Oszlik a kőd,

futamodnak az árnyak... Készül a lettár: a Volt s a Maradt... S egy nép számvetésén — ó átok a kézre! a kézre, amely kaput tört a halálnak! — beszennyeződött a tisztá rovat...

Oszlik a kőd.

S kiket áldani érte nemzetet örök hála köti, hogy meg tudott állani végzete szélén, hogy zászlait mégis egekbe emelte Haláláig barátként hullott drága vére áldja a kőt és nép fiait!

ANDRÁSSY LAJOS

Sokoldalú élet

A SZEGEDI IFJÚSÁG HÁZÁBAN

A hosszú téli vakáció alatt a szegedi iskolások otthon találtak az Ifjúság Háza helyiségeiben. Különböző szakkörök, könyvtár, egyéb szórakozási lehetőségek várták a fiatalokat, akik az Ifjúság Házának szakkörében ismereteiket gyarapították, szórakoztak, hasznosan töltötték el idejüket. Az Ifjúság Háza egyébként, most az iskolaidő alatt is hasznos szórakozást nyújt szabadidejükben a fiataloknak.

A foto-szakkör

A nagytógép alatt különböző nagyságban jelenik meg a kép, ha a gépet elmozdítjuk. A gyerekek feszülten figyelik: mit tud a gép. Egy-két év, és talán az ifjúsági otthon fotó-szakkörének tagjaiból kerülnek ki az amatőr-fényképpályázatok országos nyertesei.

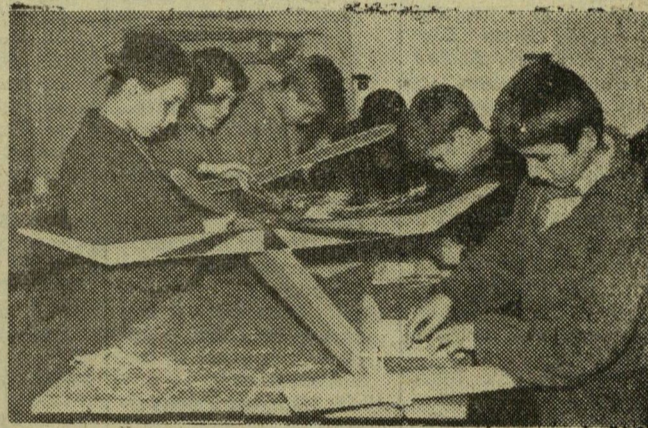

Mit mutat a mikroszkóp?

A biológiai-szakkör tagjai mikroorganizmusok életét figyelik. Előttük a tálkában többnapos víz. A vízben apró élőlények ezrei nyúzógnak. Milyen érdekes, hogy ezek nélkül az élőlények nélkül a víz még szomjunkt sem oltja igazán.

Készülnek a vitorázó repülőgépek

Egyelőre csak alig méteres a törzsük, de a kis repülők olyan figyelemmel, elszántsággal, s olyan szaktudással építik kis repülőmodelljeiket, hogy biztosan lehetünk abban: sokan közülük nemcsak a modellezésnek, hanem a sportrepülésnek is rajongói lesznek.

Könyvtár

A kisdíjak egyik legjobb barátja a meséskönyv. A Kincskereső Kisködmön, Erős János, János vitéz gyerekkorunk legkedvesebb meséi, s majd később a csodálatos életű Némó kapitány, s a többi csodás alakok egész életükre elkísérik őket. Az Ifjúság Házának kis olvasói még nem tudják, hogy a könyv, az olvasás egész lelkivilágukat gazdagítja, de az olvasás varázsa már nem tudnak ellentmondani.

Új fizetőeszköz

A SZALONCUKOR

Mindnyájunkkal megtörtént már, hogy vásárlás után, amikor fizetésre került a sor, nem tudtunk visszaadni húsz-harminc fillért. Ilyenkor a forinttöredék nagyságától függően egy doboz gyufát, egy-két szem cukrot, vagy „pont egy fél dekával több” élesztőt adtak.

A napokban az egyik apák-boltjában jártam. Rövid ott-tartózkodásom ideje alatt belép egy cseppet sem bizalomgerjesztő külsejű férfi. Jobbra-balra tekintget, összevissza álló szemöldöke alól rosszalóan néz rám, majd egy rövid megjegyzéssel illet, és egyúttal rámlleli két deci rum alkoholt tartalmát. Így jutottam négy nyolcvanért két és fél deci rumhoz. Az új vendég „kissé” tá-molyogva, sikeresen megközelíti a pultot. Egy fröccsöt kér — és kap!!! Majd összekutatja összes zsebét, hogy a fröccs árából még hiányzó húsz fillért is odaadhassa,

Az MSZMP hírei

A Magyar Szocialista Munkáspárt, Szeged városi ideiglenes intéző bizottsága február 18-án, hétfőn délután négy órakor megbeszélést tart az MSZMP-alapszervezetek elnökeivel a párt székházában. (Móra Ferenc sétány 10.)

Mik